

РЕШЕНИЕ

№ 846

гр. Варна, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина М. Събева

Членове: Константин Д. Иванов
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

при участието на секретаря Димитричка Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивелина М. Събева Въззивно гражданско дело № 20213100502477 по описа за 2021 година

Производството се провежда след отмяна на въззивно решение по в.гр.д.№ 1674/ 2020г., Окръжен съд-Варна , при условията на чл.293, ал.3 ГПК

С подадената въззивна жалба от „Енерго-Про Продажби“ АД , чрез процесуален представител, е оспорено решение № 1593/ 07.04.2020г., при допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение № 2368/20г. по гр.д.№ 16497/ 2020г. на Районен съд-Варна, Провадия, с което прието за установено в отношенията между страните, че ищцата Н. Г. Т. няма парично задължение към „Енерго-Про –Продажби“ АД в размер на сумата **7312.52лв.**, начислена под формата на корекция за обект в ***, за периода от 13.11.2017г до 12.11.2018г. по издадена фактура № 0285570/ 09.10.2019г. на основание чл.124, ал.1 ГПК. Присъдени са съдебни разноски, на основание чл. 78, ал.1 ГПК.

Жалбоподателят поддържа възраженията за неправилност и необоснованост на решението, постановено в разрез с доказателствата по делото. Навежда аргументи за начисляване на задължението след установено количество неотчетена електроенергия в невизуализиран регистър 1.8.3., съгласно чл. 50 от ПИКЕЕ, като стойност на реално доставена и потребена електроенергия , дължима от купувача на стоката, на основание чл.200, ал.1 ЗЗД. Искането е за отмяна и постановяване на решение, с което искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, и да се присъдят направените в производството съдебно-деловодни разноски.

Въззиваемата страна- Н. Г. Т., чрез процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна, поради недоказаност на фактите, които пораждат право на дружеството за корекция на сметката по реда на ПИКЕЕ.

Съдът, предвид изразените становища и доказателствата към делото, преценявани при условията на чл.269 ГПК и чл.235, ал.1-3 2 ГПК, **приема следното :**

Предявеният иск е за установяване недължимостта на претендирано от ответника вземане към ищеца в размер на **7312.52лв.**, след корекция на сметката на абоната за периода

от 13.11.2017г.- 12.11.2018г., за обект на потребление в ***, с кл.№ ***,аб.№ **. Задължението е оспорено по основание и по размер. С конкретни възражения оспорва редовността на корекционното производство, съставеният констативен протокол, констатациите на метрологичната експертиза,, методиката и основанието за начисляване на допълнително количество електроенергия . Позицията се на отмяната на чл.1-47 и чл.52- 56 от ПИКЕЕ, съгласно решение № 1500 от 06.02.2017г. по адм.д.№ 2385 / 2016г. ВАС и липсата на нормативно регламентирани правила , изготвени от компетентния орган по чл.21 от ЗЕ-ДКЕВР.

Отвѣтникът „Енерго-Про-Продажби“ АД изразява становище за неоснователност на претенцията. Твърди, че начислената сума представлява цена на реално доставена и потребена електрическа енергия в размер на 38418 кВтч, която се дължи от ищеца на основание чл.50 от ПИКЕЕ, вр. чл.200, ал.1,предложение първо от ЗЗД. Вземането е съобразено с резултатите от проверката на СТИ и констатациите в КП на БИМ, ГД „Мерки и измервателни уреди“, РО-Варна, който е официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила. Установено е точното количество неотчетена ел.енергия след прочит на регистър 1.8.3.

Правноотноситими за спорното правоотношение са следните факти и обстоятелства:

Според Констативен протокол № 1701778/ **12.11.2018г.**, съставен от служители на „Електроразпределение Север“АД за резултатите от проверката на измервателната система в посочения обект, съществуващият електромер е демонтиран , при вписани показания от всички регистри 1.8.1.- 1.8.4, за експертиза от БИМ. Монтиран е нов с вписани „о“ показания от всички регистри.

Според констатациите на метрологичната експертиза, обобщени в КП № 2314-АУ-Е-000029-63984/ 13.11.2018г., СТИ е тип М№2, статичен, еднофазен, двутарифен електромер, с показания на тарифите: Т1 001908.7kWh. и Т2-008549.0kWh., без механични дефекти на кутията, на клемния блок, с необходимите обозначения на табелката, и оценено съответствие. При проверка на точността не отчита грешка над максимално допустимата /4.4.-4.6./, съответства на метрологичните характеристики и отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия. Не съответства на техническите характеристики-при софтуерно четене е установена намеса в тарифната схема и наличие на преминала ел.енергия в невизуализирана тарифа **Т3- 038418.9 kWh.**

С оглед резултатите от БИМ е издадено становище за допълнително количество електрическа енергия в размер на 38418 кВтч, за период **13.11.2017г.- 12.11.2018г.**, и фактура № 0285570159 / 09.10.2019г., на обща стойност 7312.52лв. с ДДС.

Заклучението на съдебно-техническата експертиза, прието на първа инстанция, е приобщено без възражения от страните. Преценява се като обективно и непротиворечиво относно техническите характеристики, срокът на метрологична годност, параметризация и отчитане по активни регистри за битов абонат, и верността на определената стойност на количеството електроенергия по цени, одобрени от КЕВР, в сила за процесния период. Отговорите на втори и трети въпрос потвърждават констатациите на БИМ за преминала електроенергия в Т3, като резултат от външна намеса в тарифната схема на електромера. С оглед констатациите от протокола на БИМ вещото лице приема, че установеното в невизуализиран регистър количество електроенергия е доставено и съответно потребено на обекта. Отговорите на въпросите по т.5.4. и т.5.5 потвърждават констатациите на БИМ за преминала електроенергия в Т3, като резултат от външна намеса в тарифната схема на електромера.

По делото е представен и съдът съобщава, че в КП № 11147485/ 23.09.../ без година /са вписани данни от монтаж на СТИ с идентичен фабричен номер на процесния и нулеви показания на първа и втора тарифа.

При новото разглеждане на делото, съобразно задължителните указания на касационния съд ,е допусната комплексна СТЕ с вещи лица- електроинженер и софтуерен инженер. Според заключението на електромера е извършена оценка на съответствието със

съществените изисквания през 2015г., като той подлежи на последваща проверка след 31.12.2021г. До тази дата е метрологично годен. При монтажа е бил с нулеви показания за регистри 1.8.1 и 1.8.2., и според вещите лица е монтиран нов на обекта, с нулеви показания по всички регистри. Електромерът съхранява само датата на последната параметризация, но при условие, че тези данни могат да бъдат променени и с несъответстващи на реалните дата и час, не може да се установи точното време на отчетената в скрит регистър електроенергия. Външната намеса в тарифната схема на електромера е осъществена чрез неправомерно софтуерно въздействие, при което част от преминалата електроенергия в определени времеви интервали е натрупана в неправомерно активираната тарифа Т3, съгласно констатациите по т.4 и т.5. На въпроса по т.7 / разполага ли дружеството със софтуерна програма, която променя показанията в тарифите на СТИ/ , вещите лица посочват, че предоставеният софтуер Digitron Read-ENP, версия 1.21.18 не притежава функционалност за промяна на данните , а само за прочитането им. Също приемат, че процесното СТИ е с монофазно захранване за битов абонат и пропускателна способност 63А, има допустима мощност до 12 kW. За период от една година, при 70% токово натоварване, потреблението може да достигне 73584 kWh. Общото потребление за корекционния период 13.11.2017г.- 12.11.2018г., е 41860 kWh, сбор от отчетеното потребление по тарифи Т1 и Т2 в размер на 3442 kWh и наличното в регистър 1.8.3 / Т3/ в размер на 38 418 kWh, и е могло да бъде доставено без да надхвърля ограниченията свързани с техническите параметри на СТИ.

По същество на спора:

В процеса по отрицателен установителен иск ответникът доказва фактическите и правни основания на своето вземане, а ищецът- възраженията си за правоизключващи или правопогасяващи това вземане факти и обстоятелства.

Разрешаването на конкретния спор е обусловено от нормативната възможност на доставчика на електроенергия да извършва едностранна промяна в количеството доставена ел.енергия за период, предхождащ датата на констатираното нарушение, при действащите към този момент разпоредби на ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по приложението му.

Правната регламентация на процесните отношения между доставчика и потребителя на ел.енергия е дадена в отменените ПИКЕЕ / ДВ, бр. 98 от 12.11.2013г./ за извършване и преизчисление на количеството електрическа енергия от операторите на съответните мрежи, издадени от председателя на ДКЕВР, приети с решение на ДКЕВР по т.3 от Протокол № 147 / 14.10.2013г., на основание чл. 83, ал.1, т.6 вр. ал. 2 от ЗЕ, в сила от 16.11.2013г. Към датата на проверката са отменени, съответно чл.1- 47 и чл.52 -56 от ПИКЕЕ с Решение № 1500 от 6.02.2017г. по адм.д.№ 2385/ 2016г. ВАС, обн. ДВ бр.15 от 14.02.2017г. В сила са разпоредбите на чл. 48-51 от ПИКЕЕ, отменени с Решение № 2315 от 21.02.2018г. по адм.д. № 3879/ 2017г.,ВАС, обн. ДВ бр. 97 от **23.11.2018г.**

Съобразно всички установени факти по делото енергийното дружество е формирало задължение от допълнително начислено количество електроенергия за реално потребление в посочения корекционен период, прилагайки нормата на **чл.50** от ПИКЕЕ. Начисленото количество е определено по показанията от регистър 1.8.3 /Т 3/ като реално потребление на доставена и неотчетена ел.енергия за определен период, след извършена проверка на електромера в лабораторни условия.

Съдът приема, че установеното в скрит регистър количество електроенергия от 38 418 kWh е реално доставено и потребено в обекта на ищцата, съобразно данните от констативния протокол на БИМ, и е в границите на допустимото за посочения корекционен период, съгласно заключението на вещите лица по назначената нова съдебно- техническа експертиза. По силата на сключения договор за продажба на електроенергия ищецът дължи стойността на неотчетената електроенергия в размер на 7312.52лв. с ДДС.

С изложените мотиви решението следва да се отмени и вместо него да се постанови отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан.

По разностите:

Съобразно изхода от спора право на разноски има ответната страна, на основание чл. 78, ал.3 ГПК. Преставени са доказателства за направените разходи във всяка съдебна инстанция, съгласно списъка приложен на с.58 от гр.д.№ 37/ 2021г.ВКС, и при второто разглеждане на спора пред ВОС, съгласно списъка на с.28. На основание чл.78, ал.5 от ГПК съобразява, че ищецът е поддържал възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от дружеството по всяко от водените дела, само в производството пред районен съд и в настоящото въззивно производство, което съдът приема за основателно. Адвокатското възнаграждение в размер на 1668лв. по гр.д.№ 16497/ 2019г. ВРС и в размер на 1668лв. по в.гр.д.№ 2477/ 21г. ВОС следва да се редуцира към минимума определен съгласно чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1/ 2004г. и да се присъди в размер на 834.72лв. за всяка от двете инстанции останалите посочени в списъка по чл.80 ГПК. Общо дължимата сума е в размер на 5977.94лв.

Съдът, на основание чл.271, ал. 1 и чл. 280 ГПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1593/ 07.04.2020г., при допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение № 2368/20г. по гр.д.№ 16497/ 2020г. на Районен съд-Варна, и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Н. Г. Т., ЕГН- *****, с адрес-***, срещу „Енерго-Про-Продажби“ АД, ЕИК 103533691, за приемане за установено в отношенията между страните, че не дължи на дружеството сумата 7312.52лв., представляваща стойност на начислено количество електроенергия за обект в ***, с кл.№ ***, аб.№ ***, по издадена фактура № 0285570/ 09.10.2019г. на основание чл.124, ал.1 ГПК, като неоснователен, на основание чл.124, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА Н. Г. Т., ЕГН- *****, заплати на „Енерго-Про-Продажби“ АД ,ЕИК 103533691, сумата 5977.94лв./ пет хиляди деветстотин седемдесет и седем лева и деветдесет и четири стотинки/, -съдебни разноски, на основание чл.78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщението до страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

Особено мнение на съдия Ивелина Събева
по в.гр.д.№ 2477/ 2021г.

Не споделям извода за дължимостта на вземането в посочения размер.

Според поддържаната от ответника защитна теза, размерът на вземането представлява потребеното количество електроенергия в скрит регистър за едногодишен период, както е прието в становището за начисляване на допълнително количество

доставена и неотчетена електроенергия, съответно и на осчетоводената му стойност в издадената фактура. Затова в процеса по отрицателния установителен иск, енергийното дружество носи тежестта на доказване, че установеното в скрит регистър количество електроенергия е реално доставено и потребено от абоната, но също и факта, че това е потребление в рамките на фиксиран период. Наред с останалите отчетени за същия период стойности по активните тарифи ще формира обективно заключение за несъответствие / съответствие/ между доставено и потребено, и отчетено от регистрите на СТИ количество електроенергия.

Назначената комплексна експертиза не дава отговор на въпросите, поставени от касационния съд при новото разглеждане на делото, за периода през който количеството електроенергия е преминало през ТЗ / скрит регистър 1.8.3/ и за показанията на невизуализирана тарифа на процесното СТИ при монтирането му на обекта. Времевият диапазон на доставената и потребена ел.енергия, отчетена в невизуализирана тарифа, не може да бъде установен. Заключение, че количеството от 38 418 kWh е в рамките на допустимото за една година и следователно може да бъде доставено, поражда предположение, че то може да бъде потребено през този период, но не го установява. При тези обстоятелства размера на неотчетеното количество електрическа енергия, преминала пред СТИ за процесния едногодишен период, следва да бъде определено по реда на чл.162 ГПК, а неговата стойност според цените за технологични разходи, в сила за същия период. Съобразно тези данни установителният иск относно претендираното от ответника вземане би бил частично основателен. По аналогични случаи има постановени решения на касационния съд- № 60191/ 22.12.2021г. на ВКС по гр.д.№ 3651/ 2020г., IV г.о., № 50/ 17.03.2021г. на ВКС по гр.д.№ 1845/ 2020г., III г.о. , № 60190/ 17.12.2021г. на ВКС по гр.д.№ 3433/ 2020г., IV г.о.

Съдия :

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____